

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 161/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) – w całości			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Rażącą obrażę przepisów postępowania w szczególności art. 170 naruszenie 170 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez naruszenie prawa oskarżonego do obrony i oddalenie wniosków dowodowych istotnych dla ustalenia w sposób prawidłowo stanu faktycznego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Słusznie oddalono wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego, na mocy postanowienia (...) k. wydanego na rozprawie [k. 415-423] bowiem nie mają one znaczenia dla sprawy oraz w kontekście długotrwałości postępowania karnego, w którym zarzuty postawiono oskarżonemu (...) r. [k. 284- 286], a więc od tego momentu realnie mógł się liczyć, mając na względzie dbałość o własne interesy, że może uważać za konieczne wykazywanie okoliczności, na które powoływał się dopiero w końcowej fazie procesu.</p> <p>Niemniej te liczne wnioski dowodowe nie miały znaczenia dla przesądzenia o odpowiedzialności karnej oskarżonego, skoro nie dotyczyły one bezpośrednio zachowań oskarżonego.</p> <p>To, że faktury z (...) T. przychodziły do firmy (...) jest oczywiste skoro to przedsiębiorstwo</p>		

występowało jako podmiot, który miał uczestniczyć w działaniach oskarżonego.

Ponowne przesłuchanie W. F. było także zbędne albowiem nie było żadnych przesłanek aby w stosunku do przesłuchania przeprowadzonego na rozprawie jego wiedza mogła ulec pogłębieniu, tym bardziej, że tego w żaden sposób nie wykazano w sposób miarodajny. Nawet jeżeli po tym przesłuchaniu świadek miałby otrzymywać jakieś płatności od oskarżonego, to oskarżony jako płatnik bez problemu mógł to wykazać, ale nie oznaczałoby to że do oszustwa nie doszło.

Kwestia postępowania cywilnego w stosunku do przedsiębiorstwa (...) była na tyle enigmatyczna, że już to samo w sobie zmierzało do przedłużenia postępowania karnego [procesu]. Nawet gdyby przyjąć, że taki proces zawisł, to nie ekskulpowałoby

to oskarżonego, skoro poprzez jego działania, polegające na wprowadzeniu w błąd, doszło do doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzone podmioty.

Z informacji pokrzywdzonych podmiotów wiadomo, że nie doszło do płatności na ich rzecz ze strony oskarżonego. Jeżeli byłoby inaczej, posługując się własnym rachunkiem bankowym, w (...), oskarżony jako właściciel tego rachunku mógł uzyskać i przedłożyć stosowne wyciągi z tego rachunku, wykazując ewentualne płatności na rzecz wskazanych osób [podmiotów]. Nie zrobił tego, a przy jego sprawności i zapobiegliwości nie było ku temu przeszkód, działał w celu wytworzenia pozornego wrażenia braków w postępowaniu karnym, co było postawą intencjonalną aby właśnie zbędnie i niezasadnie wydłużyć proces.

Niemniej, co najwazniejsze nie przedlozył takich dokumentów z tego banku, bo doskonale wiedzial, że zadnych platności nie dokonano na rzecz pokrzywdzonych podmiotów.

Postulowanie konieczności przesłuchania osób z firm leasingowych było zabiegiem sztucznym, zmierzalo do zbędnego oczywistego wydłużenia postępowania karnego [procesu] kwestie zawarcia umów leasingowych wynikały z wcześniej przeprowadzonych dokumentów oraz zeznań świadków odnoszących się do tych okoliczności.

Badanie historii wskazanego rachunku bankowego w mBanku nie ma znaczenia dla sprawy, albowiem co oskarżony zrobił z pieniędzmi uzyskanymi od leasingodawcy [podmiotów pokrzywdzonych] nie ma znaczenia dla jego odpowiedzialności.

<p>Układy biznesowe [finansowe] z K. T. nie mają bezpośredniego przełożenia na oszukiwanie pokrzywdzonych podmiotów, a co ważne oskarżony zataił te układy, a więc pokrzywdzone podmioty nie miały pełnej wiedzy o zdarzeniach i ich stronie motywacyjnej była niepełna bowiem ich odzwierciedlenie rzeczywistości było niekompletne i zniekształcało proces decyzyjny, a więc nie dano im szans aby to uwzględniono w toku zawierania umów, które okazały się dla nich niekorzystne i były niekorzystnym rozporządzeniem ich mieniem.</p> <p>Miałoby to istotne znaczenia gdyby niniejsza sprawa dotyczyła relacji pomiędzy oskarżonym a T..</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Sąd pierwszej instancji;</p> <p>2. Ewentualnie o uzupełnienie przewodu sadowego poprzez przeprowadzenie dowodów zgłoszonych w trakcie rozprawy w dniu 19 kwietnia 2021 roku (str. 6 protokołu)</p> <p>3. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od pierwszego czynu i wymierzenie łagodniejszej kary za czyny objęte II i III zarzutem</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajęcia koniczności przeprowadzenia na</p>			

nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.

Co do uzupełnienia przewodu sądowego wypowiedziano się wyżej, negatywnie odnoszą się do tej kwestii.

Jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego słuszne mając na względzie jego dotychczasową karalność, wartość niekorzystnych rozporządzeń mieniem, wystąpienie szkód materialnych, które nie zostały naprawione, nadużycie zaufania, wykorzystanie sposobności znajomości i współpracy z innymi osobami. Kary bezwzględne, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, kara łączna, przy

<p>zastosowaniu zasady asperacji, spełnia zadania w zakresie wychowawczym wobec oskarżonego oraz będzie kształtować właściwe świadomość prawną w szerszym odbierze.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca obrazę przepisów postępowania w szczególności art. 193 § 1 k.p.k., w zw. z art. 202 § 1 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychiatrów i ewentualnie w zależności od oceny dokonanej przez psychiatrów biegłego neurologa, celem ustalenia czy oskarżony z uwagi na stan zdrowia może uczestniczyć w postępowaniu karnym w charakterze oskarżonego, w sytuacji gdy oskarżony po wniesieniu aktu oskarżenia przeszedł poważny udar mózgu i wykazywał przed sądem skutki przebytego schorzenia nie tylko w sferze fizycznej ale i intelektualnej, a także jak wynika z jego dotychczasowej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>karalności za przestępstwa z art. 178a 1 k.k. może być osobą uzależnioną od alkoholu, co mogło skutkować ograniczeniem jego poczytalności w chwili czynu i brakiem możliwości uczestniczenia w rozprawie w charakterze oskarżonego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W aktach sprawy znajduje się informacja, że oskarżony miał udar niedokrwienny mózgu (...) r., co zostało zobrazowane kartą informacyjną leczenia szpitalnego. Z tego dokumentu wynika, że przebywał na leczeniu od (...) r. [k. 370- 373]. Z tej karty informacyjnej wynika, że przeszedł udar niedokrwienny mózgu leczony trombolitycznie. Jak wynika z powszechnie dostępnej wiedzy, choćby zaczerpniętej z Internetu wiadomo, że udar mózgu można leczyć trombolitycznie tylko u osób</p>				

do 80 roku życia, nie powinno się leczyć chorych z niewielkim lub ciężkim udarem i nie może ono nastąpić nie później niż w ciągu 4,5 godzin od wystąpienia objawów.

Ze wspomnianego dokumentu [karta leczenia szpitalnego] wynika, że nastąpił niewielki niedowład połowiczny prawostronny o charakterze ustępującym.

Innymi słowy udar mózgu, który doznał oskarżony nie miał całe szczęście dla oskarżonego- zbyt głębokiego przebiegu, a jego skutki nie były zbyt rozległe i miały charakter przemijający. Data wystąpienia udaru mózgu u oskarżonego oraz daty popełnienia zarzucanych mu czynów, które miały miejsce (...) r., nie pokrywają się a więc ten udar nie miał żadnego przełożenia na poczytalność oskarżonego.

Proces w stosunku do oskarżonego rozpoczął się (...) r., a akt oskarżenia w jego sprawie wpłynął do Sądu

Okręgowego w P.
(...) r., natomiast
udar mózgu, który
oskarżony przeszedł
miał miejsce (...) r.
a pierwszą
rozprawą oskarżony
nie zasygnalizował
aby ten udar miał
wpływ na jego
potencjalną obronę.
Dopiero pismem z
(...) r. wniósł o
odroczenie rozprawy
wyznaczonej na (...) r.
powołując się
na fakt przejścia
udar mózgu. Na
rozprawie (...) r.
oskarżony wystąpił
o wyznaczenie mu
obrońcy z urzędu.
Realizacja zasady
bezpośredniości,
zrealizowanej przez
sąd I instancji oraz
analiza linii życiowej
oskarżonego
pozwala
jednoznacznie
przesądzić, że
oskarżony był zdolny
do samodzielnej
obrony na dodatek
wspartej
efektywnym i
intensywnym
udziałem obrońcy
wyznaczonego z
urzędu. Trzeba w
tym miejscu powołać
się na dokument
przywołany
wcześniej w postaci
karty leczenia
szpitalnego [k. 370-
373]. Z tego
dokumentu wynika,
że „przebieg udaru
mózgu u

oskarżonego nie był głęboki skoro Tomograf Komputerowy [TK] głowy wykazała prawidłowy obraz TK kory i struktur podkorowych. Zmian ogniskowych oraz krwawienia wewnątrzczaszkowego nie stwierdza się. Mało tego, w (...) tego dokumentu wskazano, że przebieg leczenia był bez powikłań. W dniu wypisu pacjent chodzący samodzielnie z logicznym kontaktem słownym, bez objawów oponowych, bez zaburzeń mowy, mniejsza interwencja prawego kącika ust. Pacjent w stanie klinicznym stabilnym".

W efekcie analizy tego dokumentu trzeba dojść do jednoznacznych i konstruktywnych wniosków, że stan zdrowia oskarżonego wymagał leczenia i wymaga rehabilitacji, ale nie jest on na tyle poważny aby uznać, że oskarżony nie mógł uczestniczyć w procesie.

Wspomniana zasada bezpośredniości to wykazuje, albowiem

oskarżony na
rozprawie był
zupełnie aktywny,
skutecznie
przekonywał sąd o
potrzebie
ustanowienia jemu
obrońcy z urzędu,
następnie
podejmował
inicjatywy
dowodowe [choćby
zadawał pytania
świadkom], a więc
postawa
niemożności braniu
udziału w procesie
jest po prostu
wylbrzymiona i
intencjonalna.

Orzeczenie lekarskie
nr (...) z (...)
r. [k. 369] o
niepełnosprawności
oskarżonego nie
rzuca innego światła
na te kwestie.
Niezdolność do
pracy na określonym
dotychczasowym
stanowisku
[dyrektor handlowy]
nie jest tożsame
z barkiem zdolności
uczestniczenia a w
rozprawie.

Co do uzależnienia
oskarżonego od
alkoholu z
pewnością są
informacje, które
mogą świadczyć, że
nie stroni od
niego i pod jego
wpływem podejmuje
ryzykowne i
nieodpowiedzialne
zachowania skoro

za prowadzenie pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym był karany (...) r. [wyrok SR Poznań Grunwald i J. w poznaniu, (...) r. [wyrok SR Grunwald i J. w P. , (...) ale to nie znaczy że to wpływa automatycznie na jego poczytalność w czasie zdarzeń, które miały miejsce w (...) r., konfrontując te okoliczności z jego linią życiową. Z zeznań świadków wynika, że oskarżony był aktywny, musiał wykazać się wszechstronną wiedzą i doświadczeniem, umiejętnością interpretacji zdarzeń i różnorodnych dokumentów, wiedział do czego podjęte zachowania zmierzają i jakie rodzą wielopłaszczyznowe skutki. Pełnił ponad przeciętną rolę zawodową, która wymagała wiedzy, sprawności, zapobiegliwości, umiejętności analizy danych, zdolności negocjacyjnych oraz decyzyjnych, a to zaprzeczy jakiegokolwiek jego niepoczytalności.

Wniosek			
<p>1. Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji;</p> <p>2. Ewentualnie o uzupełnienie przewodu sądowego poprzez przeprowadzenie dowodów zgłoszonych w trakcie rozprawy w dniu (...) roku (str. 6 protokołu)</p> <p>3. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od pierwszego czynu i wymierzenie łagodniejszej kary za czyny objęte II i III zarzutem</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki			

odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.

Co do uzupełnienia przewodu sądowego wypowiedziano się wyżej, negatywnie odnoszą się do tej kwestii.

Jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego słuszne mając na względzie jego dotychczasową karalność, wartość niekorzystnych rozporządzeń mieniem, wystąpienie szkód materialnych, które nie zostały naprawione, nadużycie zaufania, wykorzystanie

<p>sposobności i znajomości i współpracy z innymi osobami. Kary bezwzględne, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, kara łączna, przy zastosowaniu zasady asperacji, spełnia zadania w zakresie wychowawczym wobec oskarżonego oraz będzie kształtować właściwe świadomość prawną w szerszym odbierze.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy w szczególności w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustalenia, że oskarżony nie uzgadniał z M. N. (1) przeprowadzenia transakcji objętych zarzutem nr II z wykorzystaniem prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa - ustalenia, że oskarżony nie posiadał pełnomocnictwa ustnego udzielonego mu przez M. N. (1) do reprezentowania firmy (...) sp. z o.o przy transakcji zakupu pojazdów od firmy (...) sp. z o.o. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

- ustalenia, że w dniu (...) roku będąc przesłuchiwanym w charakterze świadka w Komisariacie Policji P. w sprawie (...) (...).(…) po uprzednim przesłuchaniu o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań, z obawy przed odpowiedzialnością grożącą jemu samemu, zeznał nieprawdę podając, iż posiadał pełnomocnictwa do reprezentowania firmy (...) sp. z o.o. przy transakcjach sprzedaży samochodów F. (...) zawieranych z U. sp. z o.o. oraz umowach leasingu przedmiotowych samochodów zawartych z (...) S.A. podczas gdy w rzeczywistości pełnomocnictw takich nie posiadał;

- ustalenie, że działanie oskarżonego od początku ukierunkowane było na doprowadzeniu pokrzywdzonych instytucji finansowych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W praktyce zarzut ten odwołuje się do krytyki dokonanej oceny dowodów zaprezentowanej przez sąd I instancji , która jest prawidłowa, właściwie wykonana i wykazana.</p> <p>Odnosnie relacji świadka M. N. (1) gdyby przyjąć, że rzeczywiście oskarżony był jego pełnomocnikiem, to w efekcie oskarżony, a więc finalnie ekskulpując się od przestępstw z art. 286 k.k. i art. 233 k.k. nie podałby rachunku syna a podałby numer rachunku bankowego przedsiębiorstwa (...).</p> <p>Tak też jest w przypadku drugiej umowy leasingu oskarżony wskazał swój rachunek choć beneficjentem pieniędzy po podpisaniu umowy miała być (...) Sp. z o.o.</p> <p>Rozdysponowanie pieniędzy ich na inne potrzeby niż zakup</p>		

pojazdów, jest
zupełnie
ambiwalentne dla
sprawy, w
kontekście
przesądzenia
odpowiedzialności
karnej oskarżonego,
tym bardziej, że
kluczowe było
wprowadzenie w
błąd pokrzywdzone
podmioty, które
oczekiwały
postępowania
zgodnie z umowami,
które nie miały
być wprowadzane
w błąd, który był
czynnikiem
motywuującym te
podmioty do
podjęcia
określonych decyzji.
Innymi słowy, gdyby
te podmioty
wiedziałyby, że
oskarżony
wprowadza jej w
błąd nie zawarłyby
określonych umów.

W konsekwencji, co
oskarżony zrobił z
pieniędzmi, na co
jej przeznaczył, w
relacjach z jakimi
osobami, nie jest
istotne dla sprawy
i prowadzenie wokół
tego jakichkolwiek
czynności
dowodowych, czego
oczekiwał on sam
i jego obrońca
było zupełnie zbędne
merytorycznie. Taka
wiedza nie była
potrzebna sądom
obu instancji. Jeżeli

<p>miął jakieś relacje z K. T. to ich odtworzenie pozwalało wykazać, że oskarżony manipuluje ludźmi, ale realizacja ewentualnego kontraktu, bardziej jego braku, nie ma znaczenia dla sprawy.</p> <p>Właściwie oceniono zeznania M. N. (2).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji;</p> <p>2. Ewentualnie o uzupełnienie przewodu sądowego poprzez przeprowadzenie dowodów zgłoszonych w trakcie rozprawy w dniu (...) roku (str. 6 protokołu)</p> <p>3. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od pierwszego czynu i wymierzenie łagodniejszej kary za czyny objęte II i III zarzutem</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p> <p>Co do uzupełnienia przewodu sądowego wypowiedziano się wyżej, negatywnie odnoszą się do tej kwestii.</p>		

<p>Jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego słuszne mając na względzie jego dotychczasową karalność, wartość niekorzystnych rozporządzeń mieniem, wystąpienie szkód materialnych, które nie zostały naprawione, nadużycie zaufania, wykorzystanie sposobności znajomości i współpracy z innymi osobami. Kary bezwzględne, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, kara łączna, przy zastosowaniu zasady asperacji, spełnia zadania w zakresie wychowawczym wobec oskarżonego oraz będzie kształtować właściwe świadomość prawną w szerszym odbierze.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>W przypadku uznania, że Sąd Okręgowy nie naruszył przepisów postępowania, a stan faktyczny ustalono prawidłowo, podnoszę zarzut naruszenia prawa materialnego, to jest art. 233 § 1 a k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>poprzez uznanie, że zachowanie oskarżonego realizuje znamiona art. 233 §1 a k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Art. 233§1a k.k. dodany został do Kodeksu karnego na mocy ustawy z 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw [Dz.U. z 2016 r., poz. 437] i wszedł w życie (...) r.</p> <p>Nie można zapominać, że oskarżony występując pierwotnie w charakterze świadka, w toku tego przesłuchania pomówił inną osobę, o określone zachowanie mające polegać na udzieleniu jemu ustnego pełnomocnictwa, tym samym tę osobę oskarżony, jako świadek „w komponował” do swoich oszukańczych zabiegów, tym samym wytworzył</p>				

potencjalne, ale
bardzo realne
ryzyko, że ta
wskazana osoba
może być w
kręgu osób wręcz
podejrzanych o
dokonanie oszustwa.

W efekcie nie można
wobec oskarżonego
uznać, że nie
popelnia
przestępstwa z art.
233 § 1 ani
§ 1a k.k. osoba
przesłuchiwana w
charakterze
świadka, gdy składa
fałszywe zeznania
z obawy przed
narażeniem samego
siebie na
odpowiedzialność
karną, w granicach
własnej
odpowiedzialności
karnej. W
konsekwencji,
dopuszczalność
pociągnięcia do
odpowiedzialności
karnej na podstawie
art. 233 § 1a
k.k. osoby, która z
obawy o narażenie
samego siebie na
odpowiedzialność
karną
przesłuchiwana jest
w charakterze
świadka i zeznaje
nieprawdę -
obejmować może
wyłącznie zeznania,
których treść
zawiera pomówienie
innej osoby lub
nieprawdziwe
okoliczności nie

<p>związane ze sprawstwem czynu i potencjalną własną odpowiedzialnością karną przesłuchiwanego. Na to wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia (...)</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji;</p> <p>2. Ewentualnie o uzupełnienie przewodu sądowego poprzez przeprowadzenie dowodów zgłoszonych w trakcie rozprawy w dniu (...) roku (str. 6 protokołu)</p> <p>3. Zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od pierwszego czynu i wymierzenie łagodniejszej kary za czyny objęte II i III zarzutem</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
<p>Wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p> <p>Co do uzupełnienia przewodu sądowego wypowiedziano się wyżej, negatywnie odnoszą się do tej kwestii.</p> <p>Jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego słuszne mając na</p>		

<p>względnie jego dotychczasową karalność, wartość niekorzystnych rozporządzeń mieniem, wystąpienie szkód materialnych, które nie zostały naprawione, nadużycie zaufania, wykorzystanie sposobności znajomości i współpracy z innymi osobami. Kary bezwzględne, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, kara łączna, przy zastosowaniu zasady asperacji, spełnia zadania w zakresie wychowawczym wobec oskarżonego oraz będzie kształtować właściwe świadomość prawną w szerszym odbierze.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymano w wyrok w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadne zarzutu zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa	

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
Pkt 2 i 3	<p>Na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271) w związku z §1, §2 pkt 1, §17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2019. 18 j.t.) orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego.</p> <p>Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 23 czerwca 1973</p>	

	r. o opłatach w sprawach karnych [Dz.U. z1983 r., poz. 223, e zm.] zasądzono od niego koszty procesu i wymierzono opłatę sądową.
7. PODPIS	
G. N. P. S. U. D.	